

мережі використовуються для бездротового збору даних, моніторингу та обслуговування машин, контролю навколишнього середовища, управління безпекою та в багатьох інших областях.

Незважаючи на багатообіцяючий потенціал штучного інтелекту, він, все ж таки, розділив вчених на два табори: одні впевнені в його користі, але інші попереджають про його здатність знищити людство.

Бібліографічний список.

1. Теличко, І. О. "АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ ТА УКРАЇНІ." Закон (2017): с. 426-427
2. Савчук Тетяна. 10 прикладів, як штучний інтелект може змінити ваш спосіб життя. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.radiosvoboda.org/a/29015231.html>
3. Піжук, О. І. (2019). Штучний інтелект як один із ключових драйверів цифрової трансформації економіки. *Економіка, управління та адміністрування*, 3(89), 41–46. [https://doi.org/10.26642/ema-2019-3\(89\)-41-46](https://doi.org/10.26642/ema-2019-3(89)-41-46)
4. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.everest.ua/tehnologiyi-shtuchnogo-intelektu-mozhut-vyrishyty-vsi-problemy-agrosektoru/>
5. Життя у іншому вимірі: штучний інтелект та його вплив на людство // *Everest-AI-Review*. – 2019. – № 4 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.everest.ua/wp-content/uploads/2019/01/Everest-AIReview-%E2%84%965.pdf>.
6. Бакін М., Ларченко О. В. Використання штучного інтелекту в сільському господарстві: *І Всеукраїнська науково-практична інтернет-конференція молодих вчених та здобувачів вищої освіти присвячена Дню науки*. 15 травня 2020 р. Херсон: ХДАЕУ, 2020. С.31-32.
7. Глазов К. О., Ларченко О. В. Технології штучного інтелекту в агрокомплексі: *І Всеукраїнська науково-практична інтернет-конференція молодих вчених та здобувачів вищої освіти присвячена Дню науки*. 15 травня 2020 р. Херсон: ХДАЕУ, 2020. С.58-61.

НАСЛІДКИ ІНДУСТРІАЛІЗАЦІЇ: ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ

Чижевська Л.С.

здобувач вищої освіти

спеціальність 072 «Фінанси, банківська справа та страхування»

Миколаївський національний аграрний університет

Інформація щодо переваг планової економіки, що не знає криз, над здатним впадати у кризовий стан капіталістичним господарством не є підтвердженою історичним досвідом, за винятком періоду індустріалізації. Історію індустріалізації доцільно розглядати у ширшому історичному контексті, не обмежуючись подіями 20–30-х років. На початку ХХ століття за обсягами промислового виробництва держава займала п'яте місце серед провідних світових держав. Поступаючись щодо цього Великобританії, Німеччині та Франції. У 1885–1913 роках промислове виробництво щорічно зростало на 5,7%, США — на 5,2%, Німеччині — на 4,5%, Англії — на 2,1%. Відомий американський історик економіки Пол Грегорі, що спеціалізується на вивченні російського народного господарства, відносить державу до групи країн «з

економікою, що найбільш швидко розвивається», таких як США, Швеція і Японія [1].

Після жовтневого перевороту було запроваджено безоплатну націоналізацію. Збитки промисловості були пов'язані із руйнуванням внутрішнього товарного ринку. Було введено заборону на приватну торгівлю. Рівень виробництва 1920-го становив лише 20% рівня виробництва 1913-го.

Якими ж були результати першої п'ятирічки? Було побудовано 5,5 тисячі кілометрів залізниць. При цьому виробництво вугілля та сталі ледь перевищило попередній період.

Встановлені планові завдання не вдалося виконати. Так, до 1933 року тракторів випустили 53 тисячі (замість 170 тисяч за планом), автомобілів — 24 тисячі (замість 200 тисяч за планом), залізниць збудували 5,5 тисяч км (замість 16 тисяч за планом). Актуальним на часі було питання з гарантування продовольчої безпеки. У 1913 році було зібрано з одного гектара понад 800 кг зерна, а у 1932 році не збирали і 600. Щорічне виробництво м'яса знизилося до 3,3 млн. тонн порівняно із 4,2 млн. тонн у період НЕПу. З 1928 по 1933 рік поголів'я коней скоротилося на 51 відсоток, корів — на 42 відсотки, свиней — на 40 відсотків, овець та кіз — на 66 відсотків. Сільське господарство після подій 1929–1933 років стало нерентабельним і спонукало до зростання державних дотацій у галузь. Знизився і рівень життя населення, рівень особистого споживання (харчування, товари широкого споживання тощо) громадян був нижчим не лише за рівень 1913 року, а й за рівень 1926–1927 років. Індустріалізація негативно позначилася на демографічному стані суспільства та його добробуті [2].

Створена економічна система, що склалася у першій половині 1930-х років, гарантувала збереження та утримання влади, відкривала перспективи з реалізації зовнішньополітичних планів, пов'язаних з радикалізацією. За своєю сутністю індустріалізація формувала більше військово-промисловий комплекс ніж усі інші сфери та галузі економіки.

Бібліографічний список.

1. Грегори Пол Політична економія : The Political of Stalinism. Київ, 2019. 400с.
2. Індустріалізація в Україні та її соціальні наслідки / <http://studies.in.ua/ru/istoriya-ukrainy-shpargalki/4253-stalnska-ndustralzacya-v-ukrayin-ta-yiyi-socaln-nasldki.html>